Dosarul nr. 5r-35/2026
(4-26048162-15-5r-16082026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 iulie 2026 **orașul Vulcănești**

Judecătoria Cahul (sediul Vulcănești)
În componenţa completului de judecată:
Președintele şedinţei, judecător: Camerzan-Rotaru Ludmila
Grefier: Șerban Irina

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de reprezentantul petiționarului, avocatul Dandeș Veaceslav în interesele petiționarului Crețu Ivan, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria numărul MAI04 395854 din data de 26 martie 2026, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare,

a c o n s t a t a t:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 395854 din data de 26 martie 2026 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Vulcănești, Edlicica Vladimir, contestatarul Crețu Ivan a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 25 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pe faptul că: ”*în perioda 2024 aprilie-octombrie, aflîndu-se or.Vulcănești și-a dat acceptul la primire, și a primit în perioada 2024 mijloace financiare care nu I se cuvin, la contul său banacar din Prosveazibanc RF legal de numărul de telefon ***** și *****, prin intermediul aplicației PSB legată cu partitudul politic Șor declarant illegal în RM în scopul realizării dreptului de vot la alegerile RM din 2024.*

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 395854 din data 26 martie 2026 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 14 aprilie 2026, reprezentantul petiționarului, avocatul Dandeș Veaceslav în interesele Crețu Ivan a depus o contestație.

În motivarea contestației reprezentantul petiționarului, avocatul Dandeș Veaceslav în interesele petiționarului Crețu Ivan a indicat că, în privința acestuia a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prin care a fost găsită vinovat de comiterea contravenţiei prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional, iar prin decizia agentului constatator i-a fost aplicată o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 25 000 lei.

Menționează că, la pronunţarea unei hotărâri autoritatea competentă să soluţioneze această procedură contravenţională trebuia să-şi întemeieze convingerea referitor la legalitatea şi corectitudinea procesului - verbal cu privire la contravenţie pe bază de probe sigure şi certe, iar agentul constatator are obligaţia de a se conforma cerinţelor imperative impuse şi să respecte exigenţele întocmirii procesului - verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca organul abilitat să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional.

În alţi termeni, atît timp cît asupra faptelor descrise în conţinutul actului - neconfirmate prin

alte mijloace de probă - pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept in dubio pro reo.

Astfel, vinovăţia este unul din elementele constitutive a unei contravenţii, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art.7 Cod Contravenţional persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din textul hotărîrii (deciziei) contestate, consideră că nu se reţine drept invocate, şi apreciate care-va probe concludente.

Conform iurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs Romania. Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate si adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate si poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Drept consecinţă, prezumţia de nevinovăţie prevăzută de art. 6 par. 2 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului si a libertăţilor fundamentale, este aplicabilă si în cazul faptelor sancţionate contravenţional în dreptul intern si atrage răsturnarea sarcinii probei în cazul litigiilor contravenţionale.

In aceste condiţii, persoana sancţionată contravenţional nu trebuie să facă proba nevinovăţiei sale, ci autoritatea din care face parte agentul constatator are obligaţia de a proba existenţa faptei, identitatea persoanei care a săvârşit-o şi nevinovăţia acesteia.

Conform art.21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, de menţionat că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atît de părţi, cît şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Prin analogie potrivit art. 8 al. (3) CPP al RM, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.425 alin.(l) Codul contravenţional, ’’probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante

pentru justa soluţionare a cauzei”.

Totodată, ”în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico- ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză”.

Noţiunea ’’încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător”, este consfinţită de prevederile art.6 pct.44) Codul de procedură penală.

Practica CEDO, cauza Ziliberberg împotriva Moldovei, a consfinţit, că identitatea procedurii contravenţionale cu cea penală.

Astfel, nu există nici o probă veridică şi utilă care ar confirma faptele incriminate, *iar* concluziile agentului constatator contra Crețu Ivan sunt subiective şi bazate pe presupuneri. Ori agentul constatator, nu a demonstrat cu probe utile şi veridice, cele indicate în provesul verbal şi decizie, iar concluziile agentului constatator nu se probează prin probe obiective şi utile la caz, şi exprimă doar presupuneri.

De menţionat, că la rubrica respectivă, este indicat, ca anexă: ”RAP 2025008032 din 09.04.2025”, însă nu este indicat nimic cocret şi individualizat, ce înseamnă aceasta şi cîte file conţine.Alte careva probe părţii apărării nu au fost prezentate.

Menţionează, că toate aceste acte prezentate, nu erau numerotate, nu erau cusute, nu erau sigilate, şi nu aveau borderou întocmit care să indice toate înscrisurile ce se regăsesc în aşa numita cauză contravenţională.

Astfel, la caz, pe de o parte, se întrevede, că cazul contravenţional finalizat cu actul de învinuire al procesului verbal cu privire la contravenţie şi cu decizia pe caz, nu are care-va probe utile, concludente şi pertinente, ori acestea nu au fost prezentate părţii apărării, iar pe de altă parte, dacă în ipoteza prezentării de organul de poliţie în instanţă a ceva declarat ca probe, care nu au fost prezentate părţii apărării, este evident, că absolut toate actele care vor fi prezentate în afară de cele pe care lea prezentat părţii apărării, sunt ilegale şi false, şi inadmisibile, şi ne rezervăm dreptul la depunerea plîngerilor penale pe actele şi acţiunile astfel ilegale ale organului de poliţie.

Respectiv, la caz, aşa zisele probe sub forma materialelor RAP 2025008032, nu sunt utile şi obiective şi nici intr-un fel nu probează cele incriminate, ori pe de o parte aşa şi nu este clar ce este materialele RAP 2025008032 iar pe de altă sunt neclare, deoarece nu este indicat nimic despre Crețu Ivan.

Astfel, aşa şi nu este clar cînd, de cine, şi în ce circumstanţe au fost constatate cele indicate în procesul- verbal, şi care sunt probele care confirmă cele constatate.

În partea ce ţine de raportul înregistrat în REI-2 nr.290 din 09 aprilie 2025 şi încheierea din 09 aprilie 2025 acesta este ilegal şi inadmisibil, ori nu are nici o constatare şi indicare cu referire la probe despre Crețu Ivan iar pe de altă parte în genere este absolut neclară soluia de încetare a verificării din încheierea din 09 aprilie 2025.

Fapta incriminată de la articolul 47/1 alin.(l) Codul Contravenţional, prevede: ’’Pretinderea,

acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune”

Adică, fapta incriminată este una complexă, cu elemente constitutive alternative, şi obligatorii condiţionate de determinarea caracterului subiectului de alegător, şi condiţionat de rezultatul infracţional caracterizat prin scop, de exercitare sau nexercitare a drepturilor electorale în cadrul alegerilor, faptă legată şi condiţionată de legiuitor doar pentru cazurile cînd fapta nu constituie infracţiune.

Insă nici procesul-verbal contravenţional, şi nici aşa numita decizie pe cazul contravenţional, nu este motivată.

Astfel, încît nu conţine o analiză a probelor existente şi nici nu conţine trimiteri la normele materiale care au fost încălcate, de asemenea nu se indică calificarea concretă a faptei cu indicarea indicilor juridici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei imputate, şi în mod absolut neclar şi chiar ilegal, se indică denumirea articolului 47/1 Codul Contravenţional, însă aceste criterii conform prevederilor art.443 alin.(l) lit.d), e) Codul Contravenţional, sunt obligatorii, şi lipsa lor, duce la nulitatea actului procesului verbal cu privire la contravenţie.

Strict din cele indicate supra, reiese că acuzarea adusă nu este nici concretizată, nici probată, ci bazată pe presupuneri, nefiind argumentată şi probată săvîrşirea faptei prin una sau mai multe din acţiunile legiferate ale laturii obiective a contravenţiei.

Verificarea actului de acuzare - procesul verbal cu privire la contravenţie, relevă că agentul constatator impută săvîrşirea faptei ”pe perioada anului 2024”. Conform legislaţiei naţionale, ’’Termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfîrşitul zilei respective a ultimei luni sau la sfirşitul zilei şi lunii respective din ultimul an. Dacă această zi cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acestei luni.”

La caz, din simplul motiv că termenul este indicat, ’’perioada anului 2024”, reiese că fapta imputată se invocă a fi avut loc în perioada 01 ianuarie 2024 pînă la 31 decembrie 2024, ori şi pe textul incriminator, este indicat în perioada anului 2024.

Respectiv, nimeni nu are dreptul, nici agentul constatator şi nici o instanţă de judecată a învedera, sau a interpreta această formulare a actului de învinuire cu privire la timpul săvîrşirii în alt mod restrîns sau lărgit, sau cu aprecieri noi a altor date calendaristice concrete.

În coraport, cu cele indicate supra a timpului săvîrşirii contravenţiei astfel cum este imputat, menţionăm, că art.47/1 Codul Contravenţional a fost introdus prin LP230 din 31.07.24, M0355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.

Art. 22 şi 23 din Constituţie, garantează principiul nulla poena sine lege, nullum crimen sine lege şi posibilitatea fiecărei persoane de a-şi cunoaşte drepturile şi îndatoririle.

În practica constant a Curţii Constituţionale s-a menţionat, că: ’’Curtea menţionează că principiul nulla poena sine lege, nullum crimen sine lege, stabilit la articolul 7 din Convenţie, impune în primul rând ca legislaţia să definească în mod clar încălcările si sancţiunile aplicabile în cazul săvârşirii acţiunii sau a omisiunii interzise. Condiţia este îndeplinită atunci când justiţiabilul poate stabili, plecând de la textul dispoziţiei pertinente şi, dacă este cazul, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de către instanţe, care sunt acţiunile si omisiunile care angajează răspunderea sa (a

se vedea Coeme şi alţii v. Belgia, 22 iunie 2000, § 145; Vasiliauskas v. Lituania, 20 octombrie 2015, § 154). Aşadar, persoanele trebuie să cunoască normele dreptului penal pentru a putea să-şi adapteze comportamentul în funcţie de acestea."

Respectiv, este absolut ilegal ca să incriminezi în aşa mod cum a realizat agentul constatator - perioada anului 2024, fără o individualizare şi clarificare a situaţiei de fapt, raportată la data de 15 august 2024 cînd deabia a fost incriminată fapta dată, şi drept consecinţă, întreg actul de acuzare a procesului verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, deoarece reprezintă o încălcare esenţială a dreptului la apărare şi acces la justiţie, şi astfel, este un viciu fundamental care nici întrun fel nu poate fi reparat decît prin declararea nulă a acestuia, ori la caz, în baza acestei acuzaţii, avem şi decizia de sancţionare, şi astfel, reiese că Crețu Ivan a fost sancţionat în baza art.47/1 alin.(l) Codul Contravenţional pentru presupuse circumstanţe avute de pînă la data de 15 august 2024, ceea ce este ilegal, si o astfel, de decizie urmează a fi sancţionată prin anulare.

În acest sens, vine şi conţinutul incriminării faptice, unde se indică "în perioada anului 2024", fără care - va individualizare în timp, ceea ce încă odată confirmă concluzia supra.

Înscrisul procesului verbal de audiere a Crețu Ivan, este unul inadmisibil, şi lovit de nulitate absolută, deoarece, Crețu Ivan nu a fost informată despre statutul procesual al acesteia, nu a fost informată despre drepturile şi obligaţiile acesteia.

Conform prevederilor art.384 alin.(2) Codul Contravenţional, Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: a) la apărare; b) să cunoască fapta imputată.

La materialele cauzei nu există nici un înscris procesual care să demonstreze că organul de poliţie a respectat această regulă procesulă, care este bazată pe art.6 CEDO, şi din care motiv, realizarea mai întîi a audierii iar apoi a incriminării faptei este pe cît de illegal, pe atît de o problemă de drept, de ordin a omisiunii de reglementare, în sensul neconstituţionalităţii normelor contravenţionale, care nu asigură nici într-un fel respectarea acestui principiu constituţional.

În susţinerea concluziei date relevă, prevederile art.443 Codul Contravenţional, în coroborare cu art.447/1 Codul Contravenţional, care clar stabileşte, că se întomeşte procesul verbaş cu privire la contravenţie, ca şi act de acuzare, ca apoi se examinează cauza contravenţională, şi anume faţă de actul de acuzare se ia decizia pe cazul contravenţional, conform rigorilor stabilite la art.447/1 Codul Contravenţional.

La caz nu avea o decizie în sensul art.447/1 Codul Contravenţional, din care motiv şi decizia pe caz este una neîntemeiată si ilegală, si urmează a fi anulată.

Astfel, hotărîrea (decizia) contestată, nu corespunde cerinţelor prevăzute de art.447^1 alin.(3) Codul Contravenţional şi încalcă prevederile art.443 alin.(l) lit.d), e) Codul Contravenţional care nu se regăsesc a fi indicate în procesul verbal.

Pentru considerentele arătate supra, întrucât nelegalitatea procesului - verbal cu privire la contravenţie prevalează temeiniciei, ceea ce înseamnă că în ipoteza în care actul este nelegal întocmit, inclusiv la capitolul veridicitatea contravenţiei imputate, urmează a fi desfiinţat atît procesul - verbal cît şi decizia adoptată de agentul constatator.

Din cele enunţate mai sus, consider că pe faptul dat faţă de aceaste învinuiri înaintate urmează a fi recunoscute procesul verbal cu privire la contravenţie şi decizia cu privire la contravenţie nulă în întregime, cu anularea deciziei agentului constatator, şi încetarea procesului contravenţional, pe motiv de inexistenţă a faptelor contravenţionale

imputate inclusiv din motivul nulităţii procesului verbal.

În drept, petiționara își întemeiază contestaţia în baza prevederilor art. 6 CEDO, articolelor: 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituţia Republicii Moldova, articolele: 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 din Codul contravenţional, *și solicită* recunoaşterea nul procesul verbal cu privire la contravenţie din 26 martie 2026 şi a deciziei de sancţionare emise în privința sa, încetarea procesului contravențional, din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile sale lipsește fapta contravențională.

Pe parcursul examinării cauzei de către Inspectoratul de Poliție Vulcănești, instituție din care face parte agentul constatator a fost depus o referință în dezacord cu contestația, prin care se solicit respingerea acesteia.

În ședința de judecată agentul constatator Edlicica Vladimir - fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul citației cu aviz de recomandare *nu s-a prezentat*, *agentul constatator a prezentat referința și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa*, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată petiționarul Crețu Ivan- fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul citației cu aviz de recomandare *nu s-a prezentat*, petiționarul a depus *cerere privind examinarea cauzei în lipsa sa,* instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată reprezentantul petiționarului Crețu Ivan, avocatul Dandeș Veaceslav, a susținut contestația integral, aspectele de bază învinuirea este una abstractă, neclară. Lipsa adaptării individuale a difuzului. În timpul actului verbal al incriminatorului contravențional este neîntemeiată, nu este bazată pe probe, actul de incriminare este abstract. Însăși agentul constatator nu a constatat data săvârșirii contravenției, dacă să apreciem simplul incriminare pe parcursul anului 2024, este ilegal o astfel de învinuire, ori până la 15 august 2024 nu a existat o astfel de contravenție, pe care, de consecință, agentul constatator, conform tuturor principiilor legale și practicii CEDO, era obligat să incrimineze dacă și-a constatat ceva doar după data de 15 august 2024. O menținere a unei astfel de învinuiri este ilegală, din care motiv doar acest aspect deja duce la nulitate absolută a actului de acuzare, a procesului verbal și astfel și necesitatea casării integrale deciziei pe cazul contravențional. Cu privire la așa-numitele înscrisuri, acestea sunt inadmisibile și sunt copii dintr-un dosar contravențional de la Direcția de Poliție a Inspectoratului General de Poliție Chișinău, adică sunt, nu știu în ce procedură materialele sunt jungate, acele materiale sunt al și ele, la rândul său, niște copii dintr-un dosar penal, în la materialele cauzei agentul constatator nu a efectuat nici mijlocit, nici o acțiune procesuală respectiv domnul Crețu Ivan este locuitor al orașului Vulcănești pe parcursul anului 2024 a fost foarte mult timp peste hotarele Republicii Moldova, deoarece lucrează în calitate de șofer, agentul constatator nu a în trebuit nicio acțiune pentru a-i lucida așa-numita incriminare a acceptat și a primit nu există nicio probă despre mijloace bănești referința depășește actul de acuzare acele pasaje din referință că noi știm că profesează bancă este nu știu ce bancă și ”Șor” este declarat partidul ”Șor” neconstituțional nu este în materialele cauzei contravenționale nicio probă la materialele cauzei nu există nicio probă care să demonstreze că există o urmărire penală pe faptul că ruperea electorală a domnului Crețu nu există și respectiv nu există o sentință de

condamnare în mod ilegal agentul constatator indicele calificative dacă fapta nu constituie infracțiune nu l-a imputat nu l-a probat deși era obligatoriu cazul contravențional este încheiat gata el are decizii noi l-am contestat în proprie recurs conform principiilor generale nu se agravează situația persoanei care a depus contestația probe noi nu pot fi aduse explicații noi nu pot fi aduse din partea agentului constatator articolul 425 clar stabilește o modalitate a procedurii contravenționale adică cum se administrează probele spune conform codului contravențional cu completările eventuale excepției cod de procedură penală respectiv codul contravențional prevede exhaustiv toate probele și mijloacele probatorii admisibile într-un proces contravențional iar 427 alineatul 2 a fost declarat neconstituțional ridicarea informațiilor telefonice nu este legalizată ca probă în procedură contravențională nu poate fi recunoscută ca probă doar din simplul motiv că dar nu s-a făcut în contravenție s-a făcut într-un dosar penal de către procuratura nu știu care și s-a disjuns. Încheierea instanței cu privire la disjungere a ale utiliza într-o procedură contravențională instanța nu s-a expus pe pertinență instanța nu s-a expus pe concludentă și pe legalitate le-a pur și simplu indicat că ca și cum se pot utiliza într-o altă procedură dar aprecierea legalității utilizării se face în fiecare caz în parte nimeni nu este investit cu dreptul de a inventa norme de procedură la caz cel puțin agentul constatator nici nu s-a prezentat în instanță să ne apere probele cel puțin care le-a prezentat inclusiv aspectul cu privire la același extras denumit extras informații telefonice care nu are pe acea filă nicio notă cu privire la cine a realizat când a realizat cum a realizat extras presupune dar nu există extras în procedura penală și în contravențională dar presupune în mod logic o decupare o preluare dintr-un întreg există un proces verbal în care cel puțin se descrie care a fost modalitatea de preluare unde este garanția procesuală că informația inclusă în acel acea filă imprimată este veridică nu există niciuna fiindcă ea nici nu este semnată, denunțea aceste înscrisuri ca fiind inadmisibile respectiv și decizia pe cazul contravențional 447 cu incele 1 nu există o decizie separată agentul constatator s-a limitat la decizia din subsolul acelui proces verbal care nu corespunde rigorilor de ce organul vamal inspectoratul fiscal fac procese verbale separate iar decizia pe caz contravențional conform 47^1 un act separat în care se descrie absolut toate elementele prevăzute la 447 și decizia data deciziei ora deciziei subiectul deciziei descrierea faptei și aplicarea 414 individualizările dacă să luăm în mod legal la agentul constatator așa ceva nu există pe cale de consecință decizia este neîntemeiată ilegală susține contestația neintegru solicită casare integrală a deciziei și încetarea procedurii contravenționale, reiteră aceleași ambele aspecte și atât și pe lipsa faptei. Solicitat admiterea contestației cu anularea deciziei agentului constatator.

Audiind partea, examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestație, reieșind din considerente ce urmează a fi expuse infra.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea si temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, instanța reține următoarele:

Sub prim aspect instanța de judecată se va expune asupra respectării termenului de contestare a deciziei agentului constatator de sancționare a petiționarului.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

La caz, materialele dosarului relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 26 martie 2026, *în lipsa prepusului făptuitor* și la aceeași data a fost emisă decizia de sancționare a acestuia. În ședința de judecată reprezentantul petiționarului a declarant că a recepționat decizia de sancționare la 30 martie 2026, și a prezentat copia unui plic în acest sens. Astfel, avînd în vedere că la materialele dosarului nu au fost prezentate înscrisuri care să confirme recepționarea actelor contestate la o altă data, instanța va reține că data recepționării decizieie de sancționare este cea invocate de contestatar. La data de 14 aprilie 2026 a fost depusă prezenta contestație, prin urmare avînd în vedere cele menționate, se consideră că contestația a fost depusă în termen.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întm asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravenţional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravențional se impune agentului constatator la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, exigențe care trebuie analizate și prin prisma art. 445 din același cod.

În rezultatul examinării procesului-verbal, instanța constată că au fost respectate prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)–h) din Codul contravențional.

Instanța menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție *a* fost întocmit în prezența lui Crețu Ivan, iar pe verso-ul procesului-verbal sunt indicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional.

Dispozițiile art. 443 și 445 din Codul contravențional reglementează condițiile de formă și fond ale procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, simpla omiterea a acestor cerințe nu atrage automat anularea actului. Pe acest aspect, instanța consideră necesar să sublinieze că, potrivit actului de învinuire, perioada pretinsei comiteri a faptei, indicată ca „în parcursul anului 2024”, iar faptul că nu este indicat în concret data, luna anul comiterii, această informație rămâne suficientă, la această etapă.

În contestația formulată, contestatarul indică un șir de încălcări, asupra cărora instanța nu se va expune, or aceste încălcări nu sunt de natură să afecteze în mod serios legalitatea actului contestat. În viziunea instanței, contestatarul nu a prezentat argumente serioase care ar afecta legalitatea

procesului-verbal cu privire la contravenție, și nici instanța nu a reținut din oficiu atare temeiuri, fapt pentru care va purcede la efectuarea controlului actelor contestate sub aspectul temeiniciei acestora.

În concluzie, din analiza elementelor esențiale a căror lipsă poate atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, astfel cum sunt prevăzute de art.455 Codul contravențional, instanța stabilește că aceste vicii pot conduce la nulitate doar în măsura în care afectează substanțial drepturile procesuale ale persoanei vizate ori compromit însăși posibilitatea de exercitare a dreptului la apărare.

Astfel, în consecință se stabilește legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar conținutul acestuia și învinuirea adusă persoanei vizate urmează a fi examinată în fond prin raportare la probatoriul administrat.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Din conținutul normei citate rezultă că instanței îi revine obligația de a examina cu întâietate săvârșirea faptei și întrunirea în această faptă a elementelor componenței de contravenție, iar ulterior necesitatea sancționării sau existenta cazurilor și temeiurilor de încetare a procesului contravențional. În raport cu această obligație în continuare instanța va examina elementele componenței de contravenție și raportarea probatoriului administrat la obiectul cauzei.

Potrivit învinuirii Crețu Ivan a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional, adică „Coruperea electorală pasivă” și care prevede - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Instanța menționează că, contravenția prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, poate fi realizată prin trei modalități distinte, așadar latura obiectivă a contravenției imputate de corupere electorală pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acţiune, care în varianta sa tip - art.47^1 alin.(1) Cod contravenținal, vizează în mod alternativ următoarele modalităţi normative:

1) pretinderea; 2) acceptarea; 3) primirea.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenţie vizînd obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, iniţiativa aparţine în exclusivitate coruptului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remuneraţiei ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenţia coruptului de a condiţiona de ea conduita sa.

Acceptarea presupune consimţirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, iniţiativa aparţine în exclusivitate

corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acţiuni săvîrşite din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obţinerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terţ ce acţionează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remuneraţiei ilicite. În cazul modalităţii de primire, iniţiativa aparţine corupătorului şi în mod *obligatoriu* constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remuneraţiei ilicite.

Instanța menționează că, contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, adica coruperea electorală pasivă poate fi comisă doar cu intenţie directă, întrucît scopul contravenției este unul special, avînd o natură alternativă, şi anume:

1. în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune,
2. în scopul neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În lipsa unuia dintre aceste scopuri, fapta nu va putea fi încadrată potrivit art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, totodată, se menționează că nu este obligatoriu realizarea efectivă a scopului special, la încadrarea juridică a faptei conform art.47 [1] fiind necesar existența prin sine a scopului.

Fapta contravențională de corupere electorală pasivă este *una formală* şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, *adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător* a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, *în scopul exercitării sau al neexercitării* unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului.

Totodată, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu **întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.**

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

În susținerea învinuirii aduse de către agentul constatator, au fost prezentate următoarele acte și mijloace de probă:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 395854 din data de 26 martie 2026, în care se indică circumstanțele săvârșirii faptei, se individualizează răspunderea și se realizează calificarea juridică a faptei contravenționale (f.d.13);

- copia procesului-verbal a examinare obiectului din 16 martie 2026, potrivit căreia a fost examinat tabelul format .xls cu numirea ”Vulcănești”, care conține informația din opesatori ”Orange”, ”Moldcell”, ”Moldtelecom” (f.d.14-14 verso);

- copia raportului privind înregistrarea contravenției seria RAP01 429728 din 26 martie 2026, întocmit de agent conststator Edlicica Vladimir, potrivit căruia, s-a constatat că, Crețu Ivan și-a pretins la primire, și-a dat acceptul să primească și a primit bunuri sub formă de bani, care nu îi revin, la contul bancar ”Promsveazibanc”, primite prin intermediul aplicației PSB, la numărul de telefon *****, *****, legată cu Partidul Politic Șor, ilegală în Republica Moldova, pentru a realiza dreptul de vot la Alegerile 2024. (f.d.15);

- copia ordonanței privind întentarea procesului contravențional din 26 martie 2026, întocmit de agent conststator Edlicica Vladimir, potrivit căruia, s-a intenta în privința lui Crețu Ivan procesului contravențional în basa atr.47/1 Cod Contravențional. (f.d.16);

- copia raportului din 26 martie 2026 întocmit de către comisar IP Vulcănești, Edlicica Vladimir, potrivit căruia se aduce la cunoștință, că pe data 25.03.2026, Crețu Ivan a fost chemat în IP Vulcănești la agent Edlicica Vladimir, pentru audierea și întocmirea procesului-verbal, iar la data numită ea nu a venit în IP. (f.d.17);

- copia încheierii cu privire la rezultatul controlului din 9 aprilie 2025, potrivit căreia s-a considerat controlul pe materialul Ж-2 nr.290 din 9 aprilie 2025 finisat, intentarea cauzei contravenționale în baza art.47[1] Cod contravențional, pe faptul primirii bunurilor (mijloace financiare) prin intermediul aplicației PSB la numărul de telefon personal, care nu li se cuvin, pentru sine (sau pentru altă persoană) pentru a vota „Nu” la referendum din 20 octombrie 2024 și pentru a vota pentru candidatul la prezidențiale din partea blocului politic „Pobeda”, date care urmau a fi indicate pînă la petrecerea alegerilor, stabilite pentru 20 octombrie 2024 (f.d.18);

- copia raportului din 9 aprilie 2024 întocmit de comisar IP Vulcănești, Edlicica Vladimir, potrivit căruia se aduce la cunoștință că la 9 aprilie 2025 au fost petrecute acțiuni în orașul Vulcănești, și în urma discuțiilor cu locuitorii i-a devenit cunoscut faptul că o parte din locuitorii raionului Vulcănești sunt implicați în acțiuni care conțin semnele contravenției prevăzute de art.47[1] Cod contravențional, coruperea electorală pasivă. În legătură cu ce se solicită înregistrarea acestui fapt în Ж-2 (f.d.19);

- copia raportului privind înregistrarea contravenției seria RAP01 429589 din 9 aprilie 2025, potrivit căruia, s-a constatat că, la 9 aprilie 2025 au fost petrecute acțiuni în orașul Vulcănești, și în urma discuțiilor cu locuitorii a devenit cunoscut faptul că o parte din locuitorii raionului Vulcănești sunt implicați în acțiuni care conțin semnele contravenției prevăzute de art.47[1] Cod contravențional, coruperea electorală pasivă (f.d.20);

- un înscris cu titlul de – extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele cet. Crețu Ivan, care conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon (f.d.21, 23);

- un înscris cu titlul de - extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB” și/sau „ПСБ” (Federația Rusă) pe numele cet. Crețu Ivan care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului (f.d.22, 24 verso);

- copia scrisorii din 9 aprilie 2025, prin care Inspectoratul Național de Securitate Publică a remis în adresa Inspectoratelor de poliție ale Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, materialele și probele acumulate, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional (f.d.25-26 verso);

- (în copie) proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 6 noiembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip CD-R (f.d.27);

- (în copie) proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 9 decembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip DVD-R (f.d.28);

- (în copie) ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" (f.d.29-31);

- (în copie) ordonanță din 22 octombrie 2024 prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – icolectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (f.d.32-35);

- (în copie) ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele măsurilor special de investigație identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comuniicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldtelecom" privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (74279 numere) (f.d.36-38);

- (în copie) ordonanță din 8 noiembrie 2024 prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – icolectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" (f.d.39-41);

- (în copie) încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.2023970322 – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la 22.10.2024 (f.d.40-44), încheierea nu este complete, s-a coroborat cu mandatul; (f.d.42-46

- (în copie) încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.2023970322 – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" și/sau „ПСБ" ce aparține Băncii

Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la 01.04.2025 (f.d.47-51),

- (în copie) ordonanța privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr.32 din 9 aprilie 2025, emisă de Șef al Inspectoratului de Poliție Vulcănești, prin care s-a dispus acumularea probatoriului necesar și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție în temeiul art.47[1] din Codul contravențional, de către angajații poliției cu statut de agent constatator din cadrul IP Vulcănești (f.d.52).

Conform art. 425 din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele. (7) Procesului contravențional, în partea ce ține de declarații, i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art.93 Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru soluționarea cauzei.

Prin urmare, în acest context și pornind de la prevederile art.425 Cod contravențional, coroborate cu cele ale art.93 Cod de procedură penală, este esențial să se facă distincție clară între actele procesuale și mijloacele de probă care sunt administrate în conformitate cu normele procedurale.

Examinând documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenționale în privința petiționarei, instanța de judecată atestă că acestea confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181/3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Codul penal, precum și autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, însă, procese-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigații, la materialele dosarului cauzei contravenționale lipsesc.

În pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional, precum și art.93 alin. (2) Cod de procedură penală, care reglementează regimul mijloacelor de probă admisibile.

Astfel, deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale de dobândire a probelor, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct

soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Cu referire la valoarea probatorie, în opinia instanței, în cazul efectuării măsurilor speciale de investigații, urmează să fie utilizate rezultatele acestora, respectiv actele de consemnare a rezultatelor și purtătorii de informații.

Consemnarea acestor măsuri trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces verbal pentru fiecare măsură în parte, care să conțină datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse. Totodată, procesul verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri.

Conținutul proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art. 260–261 din Codul de procedură penală. Or, la caz, tocmai aceste mijloace de probă nu au fost prezentate. În lipsa lor, iar instanța neavând posibilitatea de a examina datele care au fost obținute, nu poate determina pertinența actelor procesuale enunțate supra în raport cu obiectul cercetării.

Totodată, este relevant, în opinia instanței, că utilizarea acestor acte procesuale și a rezultatelor măsurilor speciale de investigații a fost autorizată prin încheierea emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) la 1 aprilie 2025, însă, potrivit art. 133 din Codul de procedură penală, măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: 1) este pornită urmărirea penală cu privire la o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă; 2) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; 3) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal ori poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, măsurile speciale de investigații pot fi efectuate în privința bănuitului, învinuitului sau persoanei despre care există probe că fie contribuie la pregătirea ori la săvârșirea infracțiunii, fie primește ori transmite bani, bunuri sau informații relevante cauzei penale.

Instanța reține că probele obținute în urma măsurilor speciale de investigație pot fi folosite în procesul contravențional doar în condițiile în care procesul contravențional a fost pornit de către procuror, în temeiul încetării urmăririi penale pentru motivul că fapta constituie o contravenție, în conformitate cu prevederile art. 396 alin. (3) din Codul contravențional, ceea ce nu este cazul în speță. Cu toate acestea, instanța nu are competența de a contesta sau de a pune în discuție încheierea emisă de judecătorul de instrucție.

În context, instanța consideră determinant faptul că autorizarea utilizării acestor date a fost acordată în cadrul procesului contravențional RAP01433516 și nu pentru cauza contravențională intentată prin ordonanța din 20 mai 2025.

Potrivit art. 374 alin. (21) din Codul contravențional, procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenției.

Instanța stabilește că prezentul proces contravențional intentat în privința petiționarei a fost pornit prin ordonanța din 20 mai 2025, adică odată cu sesizarea agentului constatator. Acest proces

este distinct de cel aflat în examinare în cadrul INSP, pentru care, de altfel, a fost autorizată utilizarea datelor provenite din măsurile speciale de investigație, ceea ce determină concluzia a două cauze contravenționale distincte.

În ceea ce privește însă actele procesuale anexate, instanța nu identifică un impediment formal privind includerea lor în materialele cauzei, dar nu le poate reține ca fiind probe pertinente, în lipsa unei fundamentări legale și de fapt suficiente.

Totodată, instanța apreciază că simpla existență a unei încheieri de autorizare, emisă în cadrul unei alte cauze, nu poate acoperi cerințele legale stricte referitoare la admisibilitatea probelor. Utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigație într-o altă procedură decât cea penală în care acestea au fost obținute impune, potrivit art. 136 alin. (7) din Codul de procedură penală, nu doar o autorizare formală, ci și respectarea integrală a cadrului legal privind administrarea și verificarea acestor date.

Conform art. 93 alin. (4) din același cod, datele obținute prin activități speciale de investigație pot fi admise ca probe numai dacă sunt administrate și verificate prin mijloacele prevăzute expres de lege.

Astfel, în eventualitatea în care rezultatele acestor măsuri ar fi fost invocate în prezentul dosar, agentului constatator îi revenea obligația de a le verifica și confirma prin alte mijloace de probă.

În ceea ce privește probele care au fost efectiv administrate de către agentul constatator în cadrul prezentei cauze contravenționale, instanța conchide că nu este suficiente pentru a stabili săvîrșirea de către acesta a contravenției imputate, or, în cazul dat instanța nu poate să constate vina acestuia în săvîrșirea contravenției imputate.

În acest context, instanța nu poate să stabilească cu certitudine dacă petiționarul a pretins sau a dat cuiva acceptul de a primi bani, dacă i-a primit și cel mai important dacă petiționarul cunoștea pentru ce sunt destinați acești bani. Or, potrivit învinuirii formulate acestuia i se impute primirea de surse financiare ilegale.

Aceste chestiuni urmau a fi verificate de către agentul constatator, ceea ce însă nu s-a efectuat, or în cazul dat există dubii serioase asupra laturii obiective și subiective a contravenției și anume existența *în acțiunile contestatarei a faptei imputate și a intenției directe spre comiterea acestei fapte*.

Latura subiectivă a contravenției de corupere electorală pasivă se referă la intenția, motivația și starea psihică a persoanei care comite această fapta adică la cunoștințele și scopul cu care aceasta săvârșește actul de corupere electorală. Latura subiectivă joacă un rol esențial în stabilirea răspunderii contravenționale.

Intenția directă este esențială. Persoana care comite coruperea electorală pasivă trebuie să acționeze cu intenția de a obține foloase materiale sau alte avantaje, acceptând sau primind un beneficiu pentru a influența rezultatul votului. În acest caz, există un scop clar și conștient al faptei, adică persoana dorește să fie răsplătită pentru exercitarea dreptului de vot într-un anumit mod, adică pentru a-și modifica opțiunea electorală în schimbul unei foloase. Persoana care comite coruperea electorală pasivă trebuie să fie conștientă că ceea ce face este împotriva legii, dar totuși acceptă sau solicită un beneficiu ilegal pentru exercitarea dreptului de vot. În acest sens, nu este vorba doar de intenția de a primi bani sau foloase, ci și de cunoașterea caracterului ilicit al acestei acțiuni. Persoana

trebuie să acționeze liber și conștient, fără presiuni sau constrângeri exterioare. De exemplu, aceasta trebuie să fie liberă să decidă dacă acceptă sau nu foloasele oferite pentru votul său.

În viziunea instanței chestiunile menționate mai sus urmau a fi elucidate de către agentul constatator, or, în situația în care lipsește cel puțin unul dintre componentele contravenției, în cazul dat latura subiectivă, atunci persoană nu poate fi trasă la răspundere contravențională.

Din examinarea mijloacelor de probă prezentate, instanța constată că petiționarul – inclusiv în contestație – nu a recunoscut săvârșirea faptei de corupere electorală, în sensul acceptării sau primirii de bani în schimbul exercitării sau neexercitării dreptului de vot.

Referitor la înscrisurile de la fila dosarului 22, 24 acesta conține patru rubric cu mențiunea unei date, mențiunea D0PSB, un număr de telefon și mențiunea OMD, însă instanța este în imposibilitate de a stabili din oficiu natura juridică a acestui înscris și nici proveniența lui. În plus, înscrisurile nu poartă nici o semnătură, ștampilă sau alt element de autentificare care să ateste caracterul său oficial sau sursa instituțională de proveniență. Instanța nu poate să stabilească cum aceste înscris au fost administrat, de către cine a fost administrate și la ce se referă în concret.

Pe de altă parte, înscrisul de la fila dosarului 22, 24 nu reprezintă tranzacții financiare, și care în consecință ar permite instanței să rețină primirea de către petiționar a mijloacelor financiare în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale. Înscrisul de la fila dosarului 22, 24 nu reprezintă tranzacții financiare. La fel, *acest înscrisuri cercetate în particular, în lipsa de alte probe nu justifică nici pretinderea, nici acceptul petiționarului de a primi remunerația ilicită în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale*.

Astfel, aceste înscrisuri confirmă primirea de la identificatorul „PSB” la numărul de telefon al petiționarului a SMS, or în cauza ***Demirhan și alții împotriva Turciei din 22 iulie 2025***, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock” – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil.

În cazul examinat probele prezentate de către agentul constatator sunt în măsură să confirme doar expedierea de către identificatorul „PSB” către numărul petiționarului a unor mesaje, conținutul și scopul cărora nu este reflectat.

Apriori, instanța evidențiază că instalarea în telefonul petiționarei a aplicațiie PSB nu confirm cu certitudine intenția spre realizarea faptei imputate, în circumstanțele încare nu s-a demonstrate cu certitudine existența unei atare aplicații în telefonul ultimii cît și scopul folosirii acestei aplicații.

Totodată, se menționează că, deși de către Procuratura Anticorupție au fost desfășurate acțiuni procesuale în cadrul unei cauze penale intentată în baza art.181/3 Cod penal, în acea cauză penală petiționara nu are nici o calitate procesuală și nici nu este vizată în careva mod, ba mai mult rezultate obținute în cadrul cauzei penale respective nu pot fi puse la baza vinovăției petiționare, în circumstanțele în care nu se cunoaște finalitatea acelei cauze penale, dacă este în derulare, sau dacă a fost clasată.

Într-adevăr rezultate măsurilor special de investigație obținute în cadrul acelei cauze penale puteau să genereze intentarea unor procedure contravenționale, doar că în aces caz agentul constatator urma să verifice pentru fiecare caz în particulare veridicitatea informațiilor, cît și

existența în acțiunile persoanei a faptei imputate și a vinovăției acesteia, și să prezinte probe justificative în acest sens, or la dosar atare probe nu au fost prezentate.

Se mai remarcă, fapta contravențională de corupere electorală pasivă este *una formală* şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, *adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător* a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, *în scopul exercitării sau al neexercitării* unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Respectiv, așa cum a indicat și Curtea Constituțională, nu contează dacă persoana și-a exercitat dreptul de vot, dacă a votat sau nu, însă pentru a reține în sarcina persoanei contravenția imputată contează a se demonstra în principal acțiunea de pretindere, fie acceptare sau primire a remunerației cît și scopul acestei acțiuni adica anume *în scopul exercitării sau al neexercitării* unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, or, probe care să confirme aceste aspect nu au fost anexate la dosar.

Potrivit dispozițiilor articolului 425 din Codul contravențional, coroborate cu articolul 93 și articolul 94 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător procesului contravențional, probele trebuie să fie dobândite în modul prevăzut de lege, să fie verificate în ședința de judecată și să respecte garanțiile procesuale și constituționale ale persoanei în privința căreia sunt administrate.

În această conjunctură, instanța constată că există dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse petiționarului. Or, unica probă viabilă rămâne procesul verbal cu privire la contravenție care nu este susținut de alte probe, în rezultatul examinării coroborate a cărora instanța să ajungă la soluția certă privind săvârșirea cu vinovăție de către petiționar a faptei contravenționale.

La dosar nu au fost prezentate probe care să confirme cu certitudine fapta contravențională imputată petiționarului și care să probeze că acesta a acceptat, pretins sau a primit o remunerație ilegală în vederea exercitării sau al neexercitării drepurilor sale electorale.

În cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a încercat să elucideze în ce au constat acțiunile petiționarului, dacă aceasta și-a exprimat acordul de a primi remunerație ilicită, dacă le-a primit, sau dacă a pretins să le primească, în ce circumstanțe și în ce mod a fost exprimat pretinderea/acceptul și primirea de mijloacele financiare ce nu i se cuvin sau în ce împrejurări au fost primate mijloacele financiare ilegale, însă stabilirea acestor circumstanțe a fost imposibil de realizat așa cum aceste acțiuni au fost negate.

De rînd cu cele indicate, instanța mai atestă că, în descrierea efectuată a faptei nu se indică care este cuantumul mijloacelor bănești acceptate sau primite, de la cine le-a acceptat sau primit, cît și circumstanțele în care au fost acceptate sau primate. Instanța consider necesar de a evidenția faptul că atît în cazul acceptării și primirii mijloacelor financiare, aceste acțiuni presupun realizarea unor acţiuni cu caracter bilateral, corelativ, adica aceste acțiuni întotdeauna urmează unei acţiuni săvîrşite din partea *corupătorului.* Astfel, în procesul cercetării în cauzele privind actele de corupție electorală pasivă urmează a fi stabilite cercul de persoane care au participat la comiterea faptei imputate, adica *corupătorul* și *coruptul* (persoana care săvârșește anumite acțiuni în interesul corupătorului), or din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, nu este clar în ce circumstanțe exacte a avut loc fapta descrisă și anume în raport cu cine a acceptat și de la cine a primit ilicita remunerație.

Deopotrivă, în situația în care nu se cunoaște persoana corupătorului, cît și celelalte circumstanțe relevante, despre acest fapt urma a se face mențiune de către agentul constatator.

În cadrul procedurii de examinare, constatările agentului constatator nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar contravenientul a respins acuzațiile în contestația formulate. În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție. În cazul dat, agentul constatator a examinat superficial această cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multe aspectuală și sub toate dimensiunile care vizează faptele supuse examinării, s-a limitat la prezentarea selectivă de înscrisuri, fără a desfășura acțiuni proprii.

Conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie analizată exclusiv prin prisma principiului prezumției de nevinovăție, în condițiile în care dreptul contravențional, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, se încadrează în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală” și beneficiază, prin urmare, de aceleași garanții fundamentale. În concluzie, în cazul dedus judecății, petiționarul nu era obligată să-și probeze nevinovăția.

Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatator, care, însă, nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

Instanța de judecată remarcă, ca potrivit art.381 din Codul contravențional, orice persoana are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Potrivit art.461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional, iar procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) din același articol, doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

În conformitate cu art.395 alin. (2), art.448 şi art.461- 463 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de petiționarul Crețu Ivan.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 395854 din data de 26 martie 2026, conform căreia Crețu Ivan a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute

de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale și se încetează procesul contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Vulcănești).

Președintele ședinței,
Judecător **Ludmila Camerzan-Rotaru**